

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1597/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији су пуномоћници Јелена Галић и Сандра Јовичић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2934/18 од 14.01.2019. године, у седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2934/18 од 24.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2934/18 од 14.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 539/17 од 27.09.2018. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности тог суда. Тужбени захтев тужилаца је делимично усвојен и обавезана тужена да им на име разлике плате због неисплаћеног увећања плате за рад ноћу, прековремени рад и рад у дане државних празника као и на име разлике између припадајуће и исплаћене накнаде трошкова за долазак на рад и одлазак са рада за период од 23.03.2014. до 23.03.2017. исплати износе на име главног дуга са затезном каматом од доспелости па до исплате и износе на име затезне камате ближе утврђене у изреци првостепене пресуде као и да им накнади трошкове парничног поступка у износу од 202.305,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Преко досуђених износа тужбени захтеви тужилаца су одбијени.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2934/18 од 14.01.2019. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу и у делу у којем је одбијен приговор стварне ненадлежности суда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној јер пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату за време ноћног рада, прековременог рада, рада у државних празника који није признат кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцу. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом одредбе члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 23.03.2017. године. Вредност предмета спора за сваког од тужилаца који нису јединствени супарничари је испод динарске противвредности од 40.000 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић